

Nr 10.

Av herr **Paulsen**, *angående vissa ändringar i lagen om samhällets barnavård.*

För barnavårdsnämnderna i landet verka hemortsbestämmelserna med därav följande processer mycket tyngande.

För de större städernas barnavårdsnämnder känns nog bördan härav ej så tung, beroende på att arbetet här utföres av lejd arbetskraft, och då bördan blir tyngre, anställas flera tjänstemän. Det enda kännbara blir således att utgifterna för tjänstemän ökas.

På landsbygden och i mindre städer ställer sig saken helt annorlunda. Där får barnavårdsnämnden — i regel utan hjälp — bära hela bördan av alla dessa utredningar, som barnavårdsprocesserna medföra. Dessa processer kosta det allmänna stora summor utan att medföra någon verklig nytta.

Härtill kommer att den offentliga barnavårdsverksamheten i landet under nuvarande förhållanden är mycket ojämn. Under det man i kommuner med god ekonomi kan göra det mesta möjliga för de barn, man har om hand, för att få dem till goda människor och nyttiga samhällsmedlemmar, så är man i kommuner med svag ekonomi och höga skatter fullständigt hjälplös och måste nöja sig med att göra det minsta möjliga för det omhändertagna barnet. Att detta skall vara till skada för barnet, ligger i öppen dag.

För att få den offentliga barnavården i landet att verka under samma ekonomiska förhållanden, anser jag, att staten borde betala alla kostnader för densamma. I följd härav borde hemortsrättsbestämmelserna i gällande barnavårdslag ändras så, att varje svensk medborgare har hemortsrätt i Sverige, utan angivande av något särskilt samhälle.

Jag avser inte härmed, att handhavandet av den offentliga barnavården skulle överflyttas på staten och denna skaffa nya organ att sköta verksamheten. Mitt förslag går ut på, att staten betalar alla kostnader för den offentliga barnavården, men att denna skötes som hittills av kommunerna genom barnavårdsnämnden.

Barnavårdens stat uppgöres av barnavårdsnämnden och förelägges kommunalstämman eller kommunalfullmäktige för godkännande.

Då barnavårdens stat för kommande året godkänts av vederbörande stämma eller fullmäktige, sändes den till statsverket, som till vederbörande kommun levererar de medel, som i staten upptagits. — Exempelvis så som nu sker med statsbidraget till folkskollärarnas löner.

Genom en sådan åtgärd vinnes att den ojämnhet i den offentliga barnavården, som härledes av olika ekonomiska möjligheter kommunerna emellan, försvinner. Dessutom blir det möjligt för barnavårdsnämnden att helt ägna sig åt sin verkliga uppgift utan att betungas av den överflödsgärning, som hemortsutredningar och processer äro.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning och förslag till sådan ändring i gällande barnavårdslag, att alla nuvarande hemortsbestämmelser slopas;

att i stället för de slopade hemortsbestämmelserna inskrives i lagen, att varje svensk medborgare har hemortsrätt i Sverige, utan angivande av någon särskild kommun; och

att staten betalar *alla* kostnader för den offentliga barnavården, mot det att kommunen till statsverket insänder barnavårdens stat, av stämman eller fullmäktige granskad och godkänd.

Stockholm 15 januari 1932.

Anders Paulsen,
Arlöv.
